

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. P., Š. X., R.**, proti žalovanej **JUDr. I. K., K. X., K.**, správkyni konkurznej podstaty úpadcu **S. P., a.s., M., S. X., M.**, o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške **285 500,31 eur**, ktorá sa vedie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7Cb 760/2000, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2009, č. k. 4Obo 179/2008-83, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom z 2. mája 2008 č. k. 7 Cb 760/2000–57 vyhovel žalobe, určil, že pohľadávka žalobcu prihlásená v konkurznom konaní 4K 136/99 voči úpadcovi **S. P., a.s. M.** vo výške 8 600 982,40 Sk (285 500,31 €) je nesporná a patrí do štvrtej triedy. Žalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 500 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Uviedol, že odvolenie smeruje k rozšíreniu rozsudku. Žiadal zaviazať žalovanú zaplatiť mu dlžnú sumu, pretože svojim tvrdením zapríčinila stagnáciu súdu. Týmto žalobcovi spôsobila majetkovú a nemajetkovú ujmu, za čo žiada patričné finančné zadosťučinenie a to vo výške výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením z 29. júna 2009 č. k. 4Obo 179/2008-83 odvolanie žalobcu odmietol s odkazom na § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., nakoľko odvolanie bolo podané niekým, kto na jeho podanie nebol oprávnený. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovi prvostupňovým rozhodnutím nevznikla žiadna ujma na jeho právach.

Na uznesenie odvolacieho súdu reagoval žalobca podaním označeným ako podnet na podanie dovolania, ktoré súd vzhľadom na jeho obsah a procesnú situáciu pokladal za dovolanie. Rozhodnutie odvolacieho súdu pokladá žalobca za absolútne procesné pochybenie súdu, keď sa tento nevysporiadal s reálnym vecným obsahom podaného návrhu žalobcu. Žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby uznal, že súdy spôsobili svojimi priet'ahmi, nekonaním vo veci samej škodu. Poukázal aj na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré pokladá za nedostatočné. Z toho dôvodu má za to, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na základe uvedeného navrhol, aby kolégium NS SR s predsedom NS SR v súčinnosti s Ministerstvom spravodlivosti SR spolu s Krajským sudom v Košiciach zmenili neoprávnené, protiprávne konanie súdu a jeho návrhu vyhovel. Za spôsobenú ujmu žiada zaplatiť od Ministerstva spravodlivosti SR, Krajského súdu v Košiciach a JUDr. I. K. do troch dní jednorazovo sumu vo výške 1 668 082,21 eur (50 252 644,80 Sk).

Krajský súd v Košiciach uznesením z 26. októbra 2009 č. k. 7Cb 760/2000-102 vyzval dovolateľa, aby si pre dovolacie konanie v tejto veci zvolil zástupcu z radov advokátov a jeho prostredníctvom podal riadne dovolanie. Uznesenie bolo žalobcovi doručené 2. novembra 2009. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky listom z 13. januára 2010 vyzval žalobcu, aby si v lehote 10 dní od doručenia zvolil advokáta a predložil plnú moc dovolaciemu súdu s tým, že v opačnom prípade odvolací súd dovolacie konanie zastaví. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 18. januára 2010. Žalobca na výzvy súdov (krajského aj dovolacieho) nereagoval.

Podľa § 241 ods. 1, veta druhá O. s. p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Napriek tomu, že žalobca ako dovolateľ takéhoto zástupcu potrebuje a že ide o zákonnú

podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jeho dovolania, nepoveril v súdom určenej lehote svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) prihliadnuť na ustanovenie § 104 ods. 2 O. s. p. , v zmysle ktorého, ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, súd konanie zastaví. Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia preto konanie o dovolaní žalobcu zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že úpadca zanikol výmazom z obchodného registra dňom 2. decembra 2009. I keby bol žalobca v dovolacom konaní riadne zastúpený, muselo by byť dovolacie konanie zastavené podľa § 243c, § 103, § 104 ods. 1 O.s.p.

Dovolací súd rozhodol zároveň o trovách dovolacieho konania podľa § 243c a § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiadnemu účastníkovi právo na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u ě e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. apríla 2010

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H. F.